

Tâm tình các em

On Their Own Words

<p>Con là Nguyễn Duy Công, con học lớp 7. Năm con được 3 tuổi và em con 1 tuổi thì cha con mất vì bệnh đường, sau đó 1 tháng mẹ con đi lên rừng làm than củi rồi mất tích. Bà nội con đem chúng con về nuôi. Năm nay bà đã 70 tuổi, bà đi làm thuê để nuôi chúng con. Việc bà nội kiếm tiền cho chúng con đi học rất khó khăn.</p>	 <p>Nguyen Duy Cong - Hue</p>	<p>My name is Nguyen Duy Cong, and I am in seventh grade. When I was three years old and my sister was one year old, my father died of diabetes. One month later, my mother went into the forest to gather firewood and disappeared. Fortunately for us, our grandmother took us into her home. At the age of 70, she is now cleaning houses to feed us. Her working to try to send us to school is an extremely difficult task.</p>
<p>Con Tên là Trần thị Tuyết Khoa, con sinh ngày 26-9-1992 tại Phú Quoi. Năm học 2007-2008 con sẽ được lên lớp 10. Cha mẹ của con muốn cho con nghỉ học vì không đủ tiền cho con đi học. Con dự tính trong 3 tháng hè con đi ở đợ cho người ta để dành tiền đóng học phí. Khi con được cô giúp đỡ, con rất mừng. Cô như vị cứu con vì con thích học lắm, nhưng hoàn cảnh nhà còn nghèo quá, cha mẹ con không muốn cho con đi học nữa. Cô ơi con rất vui và vui nhiều lắm vì cô đã cho phép con đi học. Cảm ơn cô rất nhiều.</p>	 <p>Tran thi Tuyet Khoa – Phu Quoi, Can tho</p>	<p>My name is Tran thi Tuyet Khoa, and I was born September 26, 1992 in Phu Quoi. For the school year 2007-2008, I will be entering the tenth grade. My parents wanted to stop my education because our family had no funds to send me to school. I planned to work as a servant to anyone who would hire me during the three months of summer to save up money for tuition. When I received your sponsorship, I was so happy. I really love to learn, but because my family is so poor, my parents no longer wanted me to attend school. You have been like a savior to me. I am so happy and I feel so blessed because you have allowed me to go to school and pursue my dreams. Thank you so very much.</p>
<p>Cha con đau ốm rồi mất, để lại cho gia đình chúng con một món nợ lớn. Nhà chúng con ở chỉ là một mái nhà tranh, khi mưa dột có khi chúng con phải mang ni lông vào mình mà ngủ. Cả nhà không có gì đáng giá ngoài chỉ một chiếc xe đạp cũ, nhưng nhường cho con vì con đi học xa nhà 20 km. Có nhiều lần con muốn nghỉ học, nhưng nghĩ xã hội hôm nay mà không có kiến thức thì khó sống.</p> <p><i>Trịnh văn Trung, Đại học Vinh</i></p>	 <p>Trinh Van Trung, Vinh</p>	<p>My father was ill and then passed away, leaving with our family a large debt. Our home is now just a straw hut; when it rains, we sometimes have to cover ourselves with plastic bags to sleep. The most valuable asset we have in our household is an old bicycle, which is saved for me because my school is 20 kilometers away. There have been many times that I have wanted to stay home from school, but I realize that in society today, it is extremely difficult for a person to find success without education.</p> <p><i>Trinh van Trung, Dai Hoc Vinh</i></p>
<p>“ Con là Phạm thi Oanh, học lớp 10 Dakmil. Con hết sức vui mừng nhận được 50 đô Mỹ của Hội cho để con được tiếp tục đến trường. Con mừng đến chảy nước mắt, vì số con đáng ra không được đi học nữa, vì ba con đã chết do bệnh ung thư cách đây 4 tháng. Con có 4 chị em. Mẹ con ngất xỉu khi phát hiện ra ba con bị ung thư ở giai đoạn cuối và sau 2 tháng thì ba</p>	 <p>Pham Thi Oanh, Dakmil, Daklak</p>	<p>My name is Pham thi Oanh, and I am in tenth grade. I was overjoyed when I received 50 U.S. dollars from your organization for me to continue going to school. I cried of joy because I had believed that education was no longer part of my fate. My father had died four months ago because of cancer. My mother endured through the pain, yet still works as a gardener to raise us children. I am a second child, currently helping</p>

<p>con mắt. Mẹ con vô cùng đau đớn nhưng vẫn tiếp tục làm rẫy để nuôi chúng con. Con là con thứ hai, phụ mẹ làm rẫy và chấp nhận quyết định bỏ học. May nhờ có Sơ hiểu hoàn cảnh và kêu cứu ân nhân giúp đỡ. Sơ cho con biết số tiền con nhận được là do một nhóm nhỏ thiện tâm làm việc thêm để kiếm tiền giúp chúng con là những người nghèo khổ. Được tiền đi học, con mừng, nhưng con cũng hết lòng cảm phục những tấm lòng đã hy sinh và chia sẻ để cứu những cuộc đời như con. Con nguyện hết sức chăm học để đền đáp những tấm lòng quảng đại. Mỗi ngày con sẽ cầu nguyện và dâng Mẹ mười kinh Kính Mừng để cầu nguyện cho quý hội. Mẹ con cũng xin hết lòng cảm ơn quý Hội và xin Hội tiếp tục thương cuộc đời con. Con cũng xin Ba con cầu với Chúa ban nhiều phúc lành cho cộng việc từ thiện của Hội và dành phần thưởng cho quý Hội trên trời. »</p>		<p>my mother garden and accepting the decision to stop my education. Fortunately, Sister Lan understood my situation and had asked for help from benefactors. She told me that the money I received was sent from a small charity group run by volunteers who fundraise to help us impoverished children. With the money I received for school, I am so excited; but more than that, I am wholeheartedly grateful for your dedication, your sharing, and the sacrifices that you have made to save my life and the lives of others like me. I promise to study my hardest to repay your generosity. Every day I will pray and offer to our Mother ten Hail Marys to pray for your organization. My mother also would like to thank the organization and asks that you please continue to care about my life. I also ask my father to ask God to bestow many blessings on the organization's charity work and that He reward you all in heaven.</p>
<p>“ Các em ở Phú Quới nghèo lắm cô ạ. Cha mẹ làm lưng vất vả quá mà đôi khi không đủ ăn. Có người còn không biết đọc nữa. Khi tôi trao học bổng cho các em, cha mẹ các em rất là cảm động, tay run run vừa khóc vừa nói hai chữ cảm ơn. Họ cũng có nói là nếu mà không có số tiền của cô cho, họ sợ con họ không được tiếp tục học. Họ đã mù chữ rồi, họ không muốn cho các con họ dốt nát.” <i>Nữ tu Rosalie, Dòng Bác Ái Vinh sơn</i></p>	<p><i>Letter from Sister Rosalie, Saigon</i></p>	<p>The children in Phu Quoi are very poor, my friend. The parents work so hard, yet sometimes there is not enough to eat. Some of them are illiterate, unfortunately. When informed of the scholarships, the parents were so moved that their hands trembled and tears streamed while they said words of thanks. The parents emphasized that without your support, their children would no longer be able to attend school. Although they are unable to read, they still dream of a bright future for their children.</p>